

Miloš Milosavljević

Savršenstvo

Jen' dva tri, jen' dva tri tri, jen dva tri, jen dva tri tri, „AAAAAAAAAAAAAAA” //// //// //// //// „Ok” //// //// //// Jen' dva tri, jen' dva tri tri, jen' dva tri, jen' dva tri tri, „Ne opet” //// //// //// //// Jen' dva tri, jen' dva tri TRI, jen' dva tri, jen' dva TRI TRI. Pala je punom težinom uz tresak, udarila pesnicom o pod i izmoreno i prazno gledala dole. Njena kosa vezana u rep se njihala u ritmu dubokih udisaja, dok se graška znoja skupljala na vrhu njenog nosa. Nije mogla. Prosto nije mogla da uradi taj okret savršeno. Svaki put joj je izmicao taj zadnji pokret, što je dovodilo do gubitka samopouzdanja, zatim se ponovo vraćala na taj pokret koji je tražila. Pokret sigurnosti i odlučnosti. To nije smelo da bude ovako. Nije ga tako zamislila.

Bio je to njen veliki momenat nakon nepuna dva sata trajanja predstave tokom koje je razvijala karakter u potrazi za svrhom i pronalaženjem rešenja za momente lutanja. Ovo je bio taj trenutak. Ova scena joj je ulivala krajnju sigurnost i bio je to prelom sa procesom potrage. Moralo je da bude savršeno, jer ako nije savršeno, šta je onda? Sav njen trud u svim ostalim scenama biće uzaludan. Kako je ovo bila njena jubilarna predstava, samim tim bi i čitava njena karijera bila uzaludna. Jednostavno, se sve zasniva na tom savršenom koraku koji prati konstantan rast sigurnosti i sabranost bez ijednog impulsa koji dopušta nedorečenost pokreta.

Ustala je. Zategla je rep na kosi i očistila malo prašine sa svog crnog kostima. Podigla je rukave tako da su se videli nevidljivi ožiljci po rukama. Povukla je bele čarape nagore tako da obe budu u istoj visini. „Sve je moralno da bude savršeno.” Njene plave oči su ključale od besa prema sebi. Zatvorila ih je i krenula ponovo.

Jen' dva tri, jen' dva tri TRI, jen' dva tri, jen' DVA tri TRI. Nepodnošljiv bol joj se probio sa samog kraja noge i razlio po celom telu, oštar kao nož. Ciknula je i pala. Otvo-

rila je oči i shvatila da leži sa licem pripijenim uz pod. Bol je bio toliko jak da ga je osećalo celo njenje telo. Pogledala je svoj palac na nozi. Nije mogla da odredi odakle bol dolazi, mogla je samo da vidi da joj je palac blago otekao. Nije mogla da ga pomera u potpunosti, ali predstava samo što nije počela. Podigla se i othramala do svoje garderobe.

Sve je ok. Moram samo polako da se spremim. Ušla je u garderobu i odmah pozvala šminkera i rekla mu da dođe hitno. Šminker je uspaničeno utrčao uz uzvik: „Je l' si dobro, bebo?”, dok je ona završavala poziv baru sa odsečnim zahtevom da joj odmah donešu jedan okrepljujući voćni napitak i čašicu rakije. „Nije mi ništa, požuri.” Bila je već potpuno našminkana pre probe i nijedna linija se nije pomerila za to vreme. Šminker je, bez obzira na to, krenuo iznova da je šminka i usplahireno je molio da bude u redu, da se smiri. Stiglo je piće i pokretom ruke je pokazala šminkeru da treba da ode. „Ali nisam završio!” Izašao je kao što mu je bilo rečeno.

Nije problem, mogu ja to. Polako je pila voćni napitak i rakiju i sve vreme nešto nameštala na sebi, zatezala kosu, čarape, majicu i razmišljala o tom pokretu. Tražila ga je. Sad joj je bio najpotrebniji. Tražila ga je i zamišljala, bio je tu. Znala je to. Oglasilo se zvono za početak predstave.

Prvi čin – savršeno. Publika je, stojeći, nagradila ovacijama kraj prvog dela, a tek je sledio drugi deo predstave. Kolege su joj prilazile i divile se njenoj gracioznosti. Zahvaljivala je sa lažnom skromnošću i razmišljala o pokretu. Drugi čin – savršeno. Uspela je da nađe svoju sigurnost i bez ijedne jedine greške je stigla do pokreta. //// Jen' dva tri, jen' dva tri tri, jen dva tri, jen' dva tri tri / To je bilo to. Savršen, siguran i odlučan pokret. I savršeno prazan. Taj pokret je bio očajno loš. Uništila ga je. Slomljena, pustila je suzu i zategla svoj uvežban veštački osmeh. Godinama je igrala tu predstavu i više nikada nije mogla da očisti taj pokret od savršenstva i praznine. U onom prelomnom trenutku je i zaboravila njegov pravi tok. Njena slava je rasla, ali se ona zauvek izgubila i nije znala da se vrati.